

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
82.	— Decret privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	1
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 472 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	2–8

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Ludovic Orban în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2020.
Nr. 82.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 472**

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a și ale art. 9 alin. (1) lit. a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, excepție ridicată de Societatea Foto Distribuție — S.R.L. din București și de Societatea Delalina — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.414/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 676D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă: pentru autoarele excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Cătălin Alexandru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar; pentru partea Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, doamna consilier juridic Andreea Dobrican, cu delegație depusă la dosar; pentru părțile E-Distribuție Banat — S.A. din Timișoara, E-Distribuție Muntenia — S.A. din București și E-Distribuție Dobrogea — S.A. din Constanța, doamna avocat Sorina Olaru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar; pentru partea Societatea de Distribuție a Energiei Electrice Transilvania Nord — S.A. din Cluj-Napoca, domnul avocat Alexandru Stănoiu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar; pentru partea Societatea Delgaz Grid — S.A. din Târgu Mureș, domnul avocat Cristian Radu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că: partea Ministerul Economiei a depus un înscris prin care se învederează faptul că, în succesiunea organizării Guvernului, Ministerul Economiei a fost înființat în anul 2012 prin reorganizarea Ministerului Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, iar în anul 2014 a fost înființat Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, care îndeplinește funcțiile și exercită atribuțiile în domeniile energetic

și al resurselor energetice, minister care a preluat atât personalul, cât și structurile de specialitate din aceste domenii. Întrucât, din analiza articolelor Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 menționate în cuprinsul citativului, reiese faptul că acestea privesc domeniul de activitate gestionat de Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, corespondența primită de la Curtea Constituțională a fost comunicată și acestui minister. În acest context, magistratul-asistent precizează că Ministerul Energiei se află în lista cuprinzând părțile din această cauză, fiind citat/înștiințat.

4. De asemenea magistratul-asistent mai învederează faptul că autoarele excepției de neconstituționalitate au depus un punct de vedere și înscrisuri în susținerea excepției de neconstituționalitate, iar părțile E-Distribuție Banat — S.A. din Timișoara, E-Distribuție Muntenia — S.A. din București și E-Distribuție Dobrogea — S.A. din Constanța au depus un punct de vedere și înscrisuri prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales al autoarelor excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Cătălin Alexandru, care solicită Curții să constate neconstituționalitatea prevederilor criticate în măsura în care se interpretează în sensul că exclud *de plano* accesul oricărui terți la activitatea de distribuție a energiei electrice, context în care precizează că este vorba de normele care definesc monopolul natural în domeniul distribuției de energie electrică și operatorul de distribuție în acest domeniu, care reglementează puterile de reglementare și de licențiere ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, care definesc piața reglementată prin opoziție cu piața concurențială în domeniul energiei electrice, precum și cele prin care se permite Guvernului să acorde concesiuni în domeniul energetic. În acest context, se arată că niciuna dintre normele criticate nu instituie un monopol legal asupra acestui domeniu. Însă, pe cale de interpretare, astfel cum reiese din sentința depusă la dosarul cauzei pronunțată de prima instanță de fond, s-a considerat că cel puțin o parte din normele criticate, în fapt, instituie un monopol legal în favoarea anumitor operatori, prin care este exclus *de plano* dreptul de acces al oricărui terți la această activitate economică. În continuare, arată că autoarele excepției de neconstituționalitate sunt societăți care și-au dezvoltat propria infrastructură de distribuție și doresc să desfășoare această activitate în conformitate cu reglementările Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și nu intenționează să folosească infrastructura construită de stat; au îndeplinit toate condițiile pentru licențiere, mai puțin cea referitoare la obținerea acceptului operatorului care deține monopol în zona respectivă; or, este evident că operatorul care deține acest monopol nu își va da niciodată acceptul pentru

intrarea pe aceeași piață a unor concurenți. Toate aceste aspecte au condus la invocarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor criticate.

6. În continuare, face trimitere la raportul dintre drepturile fundamentale reglementate de Constituție și puterile Parlamentului, atât înainte de adoptarea Constituției din anul 1991, cât și după revizuirea acesteia în anul 2003. Astfel, arată că art. 53 din Constituție stabilește anumite cerințe pe care trebuie să le îndeplinească orice ingerință a legiuitorului asupra unui drept fundamental, nefiind permisă o atingere a existenței dreptului sau libertății fundamentale. Or, monopolul instituit într-un anumit domeniu, cum ar fi cel energetic, înseamnă lipsa libertății economice, respectiv negarea în totalitate a acesteia, context în care exemplifică și arată că, spre exemplu, reglementările tarifelor sunt aspecte ce țin de exercițiul unui drept, iar monopolul înseamnă atingerea adusă înseși existenței dreptului, ceea ce este contrar prevederilor constituționale. În această situație, instanța de contencios constituțional nu mai trebuie să verifice îndeplinirea celorlalte cerințe stabilite de art. 53 din Constituție, raportat la art. 45 cu privire la libertatea economică; numai în subsidiar, în măsura în care Curtea Constituțională consideră că Parlamentul are totuși o asemenea putere și art. 53 din Constituție permite să se aducă atingere existenței dreptului sau libertății fundamentale, atunci trebuie analizat care sunt obiectivele de interes public pe care și le-a propus legiuitorul și dacă există și alte posibilități și alternative ce nu ar implica încălcarea unei libertăți fundamentale.

7. În continuare, prezintă obiectivele, explicațiile și justificările cu privire la aplicarea exclusivității/monopolului în domeniul distribuției energiei electrice și contraargumentele pentru care nu se justifică existența acestui monopol. Astfel, arată că una dintre susțineri este aceea că existența monopolului este necesară pentru a se asigura stabilitatea economică a operatorului ce deține monopolul și pentru a se putea asigura prestarea continuă a serviciului public constând în distribuția de energie electrică și, prin urmare, se prezervă și se contribuie la siguranța energetică a României. Or, raportat la această chestiune, respectiv la faptul că stabilitatea economică a unui operator ce deține un monopol depinde de existența monopolului, este *prima facie* neverosimilă. Într-adevăr, monopolul înseamnă agregarea tuturor veniturilor unei piețe de către un operator ce deține un monopol, iar introducerea concurenței într-un anumit sector va însemna mai puțini bani pentru acest operator ce deține un monopol, dar în niciun caz acesta nu poate ajunge la instabilitate economică din cauza apariției unei concurențe. În toate piețele în care a existat un monopol și a fost deschisă concurența, operatorii ce dețineau acel monopol și-au păstrat pentru o perioadă îndelungată avantajele concurențiale pe care le dețineau și care erau date de poziția avută anterior, în timp ce ceilalți pornesc dintr-un punct zero.

8. Altă susținere constă în faptul că prestarea serviciului public este necesară pentru a asigura finanțarea necesară pentru prestarea serviciului public de distribuție a energiei electrice; așadar, este o problemă financiară și nu există o altă formă de a finanța serviciul public decât prin asigurarea unui monopol pentru anumiți operatori. În acest context, prezintă exemplul altor sectoare care au fost monopol de stat — spre exemplu, sectorul telecomunicațiilor care este o industrie legată de rețea și care până în anul 2003 a fost monopol de stat. Or, în decursul timpului s-a constatat că nu a fost afectat operatorul ce deține monopolul în acest domeniu exemplificat, că acesta are stabilitate economică și o poziție semnificativă pe piața respectivă a comunicațiilor, iar consumatorii beneficiază de o ofertă diversă de servicii, de calitate și la prețuri mult mai accesibile etc. Prin urmare, acestea sunt alternativele la care a făcut referire în cele de mai sus. Cu toate acestea, legiuitorul, în

domeniul distribuției energiei electrice, a preferat să implementeze un sistem care este cel mai drastic posibil, pentru că neagă o libertate fundamentală a tuturor celorlalți participanți la piață.

9. De asemenea o altă susținere vizează faptul că introducerea altor operatori ar duce la duplicarea rețelelor de transport al energiei electrice, ceea ce înseamnă un cost mai mare pentru societate, cu alte cuvinte este mai ieftin dacă există monopol. Or, această apreciere nu este corectă, deoarece, în măsura în care se construiește o clădire nouă, aceasta va avea nevoie de rețea de electricitate. Prin urmare, nu pot fi puse în discuție două rețele, ci una singură; chiar și acolo unde este posibil să existe duplicare (spre exemplu, telecomunicații — rețele paralele ale mai multor operatori economici), acestea funcționează în bune condiții; existența unor rețele paralele nu subminează siguranța energetică a României, ci contribuie la asigurarea acesteia; astfel, dacă există două rețele paralele, și una întâmpină probleme — cum ar fi un atac cibernetic, este mai sigur să existe o a doua posibilitate.

10. În final, arată că nu este mai puțin costisitor un sistem bazat pe monopol, iar aspectele prezentate mai sus, care se constituie în justificări ale menținerii monopolului în domeniul energetic, și contraargumentate de autoarele excepției de neconstituționalitate, nu pot constitui justificări ale statului în sistemul constituțional actual pentru a nega o libertate fundamentală, în speță libertatea economică. Aceste dispoziții criticate trebuie analizate și în raport cu prevederile art. 135 din Constituție, potrivit cărora economia României este o economie de piață, bazată pe libera inițiativă și pe concurență, fără excepții. Dacă art. 53 din Constituție permite legiuitorului să aducă restrângeri unor drepturi și libertăți, art. 135 nu admite excepții. Or, monopolul este antiteza economiei de piață, a liberei inițiative și a concurenței.

11. Având cuvântul, pentru partea Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, doamna consilier juridic Andreea Dobrican solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru motivele care au fost redate pe larg în cuprinsul notelor depuse la dosarul cauzei. Totodată, arată că autoarea excepției este nemulțumită de faptul că în România, potrivit legislației primare, există opt operatori de distribuție concesionari pe opt regiuni, care au încheiate contracte de concesiune pe o perioadă de 49 de ani, cu posibilitatea de prelungire pe încă jumătate din această perioadă; în ceea ce-i privește pe ceilalți operatori de distribuție, aceștia, conform reglementărilor legale în vigoare, au obligația ca, pentru a deține licența de distribuție, să obțină în prealabil acordul operatorului de distribuție concesionar a cărui rețea practic o utilizează. Față de acestea apreciază că argumentele aduse în susținerea excepției nu pot fi reținute, nefiind încălcate normele constituționale invocate, câtă vreme Constituția prevede posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, cum ar fi cele privind activitatea economică, în situația în care măsurile sunt proporționale și necesare; în această speță este vorba de o activitate reprezentând un monopol natural, aspect permis inclusiv de actele normative europene privind energia electrică; mai mult, chiar în sentința pronunțată de curtea de apel în această cauză, instanța a apreciat că restrângerea principiului concurenței este legală, fiind reglementată inclusiv în art. 106 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prin urmare, arată că susține poziția operatorilor concesionari.

12. Având cuvântul, pentru părțile E-Distribuție Banat — S.A. din Timișoara, E-Distribuție Muntenia — S.A. din București și E-Distribuție Dobrogea — S.A. din Constanța, doamna avocat Sorina Olaru solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, deoarece prin critica de neconstituționalitate se au în vedere mai multe

aspecte care se circumscriu acestei inadmisibilități. Astfel, critica vizează, în realitate, prevederile unor acte/ordine ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, care fac parte din legislația secundară, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale; o parte dintre prevederile criticate nu mai sunt în vigoare; inadmisibilitatea decurge și prin prisma susținerii neconstituționalității dispozițiilor criticate în măsura în care ar putea fi interpretate în sensul contrar punctului de vedere avut de autoarele excepției. În acest context, se arată că instanța de contencios constituțional poate să intervină prin decizii interpretative exclusiv în situația în care există o interpretare constantă și eronată a unei norme de drept substanțial impusă de legiuitor și care conduce la încălcarea drepturilor fundamentale și la nerespectarea supremației Constituției, iar nu prin raportare la situații practice și concrete, acesta fiind atributul instanțelor judecătorești atât în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, cât și în ceea ce privește explicarea sensului normelor juridice. Or, în speță, autoarele excepției solicită Curții Constituționale să interpreteze o lege în absența unor criterii stabilite în acest sens pe cale jurisprudențială. Apreciază că sunt inadmisibile și criticile de neconstituționalitate prin care se solicită Curții Constituționale să intre în sfera de atribuții a Parlamentului și să analizeze dacă este oportun ca statul să stabilească în domeniul distribuției energiei electrice un monopol. Față de această împrejurare, precizează că nu este vorba de un monopol natural, ci de un monopol legislativ și susține că instanța de contencios constituțional nu poate să încalce sfera de decizie a statului cu privire la politica economică a acestuia.

13. În continuare, învederează că, astfel cum rezultă din materialele atașate la dosarul cauzei, starea de fapt din această arie a activității economice este o stare de monopol natural, caracterizată prin aceea că pe o arie geografică un singur operator este cel care asigură serviciul de distribuție a energiei electrice pentru toți utilizatorii (actuali și viitori) din această arie, în mod nediscriminatoriu și la costuri care sunt identice; acesta este motivul pentru care statul a optat pentru o asemenea variantă.

14. Cu privire la libertatea economică prevăzută ca atare de Constituție, precizează că autoarele excepției nu se referă la sensul dat de prevederile Legii fundamentale (posibilitatea de a avea o inițiativă economică și de a desfășura o activitate în scopuri de profit), ci, în realitate, se referă la un drept subiectiv propriu, care în acest moment este un drept eventual. Or, Curtea Constituțională, atunci când analizează încălcarea unui drept fundamental, în speță a libertății economice, nu se raportează la drepturi subiective concrete, ci la cele cu caracter de generalitate care au fost ridicate la rangul de valori supreme protejate la nivel constituțional. Din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, dar, totodată este și neîntemeiată, deoarece art. 45 din Constituție, prin sintagma *în limitele legii*, instituie o regulă fundamentală cu privire la faptul că legiuitorul are o marjă de apreciere. Or, starea de monopol natural este instituită și definită prin legislația care reglementează în materia energiei electrice, fiind, prin urmare, prevăzută de o normă legală, astfel că în acest context, prin raportare la art. 53 din Constituție, excepția de neconstituționalitate ar trebui respinsă *de plano* ca neîntemeiată. În continuare, precizează că, în speță, este vorba despre cel mult o restrângere a exercițiului unui drept, respectiv dreptul de a presta o anumită activitate economică, iar nu a unui drept fundamental, context în care prezintă aspecte ce țin de verificarea criteriilor prevăzute de art. 53 din Constituție și concluzionează că, raportat la aceste condiții, este justificată această modalitate de reglementare.

15. În raport cu categoriile de norme criticate și precizate de autoarele excepției de neconstituționalitate, arată că toate aceste norme nu dovedesc altceva decât faptul că acestea fac parte dintr-un sistem de norme care a fost conceput de stat

pentru a fi coerent și pentru a asigura cele două obiective prioritare, respectiv: siguranța energetică a României și protecția consumatorului, aspecte prevăzute și prin Strategia națională de dezvoltare sau de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării și care țin de o politică de stat necenzurabilă.

16. În final, învederează faptul că mai multe organisme naționale cu atribuții în concurență și organisme internaționale de reglementare în domeniul energiei au stabilit că în acest sector al energiei este vorba de o stare de monopol natural, care este tipică tuturor operatorilor, sens în care prezintă exemple din anumite state care au sisteme similare celor pe care statul român l-a implementat, iar normele europene în materie prevăd că stabilirea securității energetice este o prioritate pentru Uniunea Europeană, inclusiv la nivelul fiecărui stat, lăsând în marja de apreciere a statelor selecția modelului de funcționare a pieței serviciilor de distribuție de energie electrică.

17. De asemenea precizează că acolo unde a fost posibilă concurența, aceasta a fost pusă în practică, iar statul a încurajat-o; însă domeniile distribuției și transportului energiei au împiedicat o astfel de decizie, având în vedere faptul că în domeniul energiei este vorba de o rețea fixă care nu poate fi comparabilă cu domeniul telecomunicațiilor.

18. Având cuvântul, pentru partea Societatea de Distribuție a Energiei Electrice Transilvania Nord — S.A. din Cluj-Napoca, domnul avocat Alexandru Stănoiu arată că monopolul este un concept de dreptul concurenței. În acest context, susține că ar trebui avute în vedere opiniile Consiliului Concurenței, care a efectuat un studiu de piață cu privire la domeniul energiei electrice și a constatat că acesta este un monopol natural integral reglementat. Într-adevăr, accesul la concurență este liber doar până la o anumită perioadă, respectiv până la momentul efectuării licitației pentru încheierea contractului de concesiune. Față de această împrejurare, precizează că, în general, faptele se revoltă împotriva dreptului, însă dreptul nu se poate revolta împotriva faptelor, astfel că dreptul nu poate să creeze anumite fapte sau realități, ci chestiunile se întâmplă invers.

19. Prin urmare, având în vedere unele motive care nu țin de accesul liber la o activitate sau de drepturi, ci de realități tehnice, astfel cum este stadiul actual al dezvoltării tehnicii în materie, s-a considerat că, în acest moment, cea mai bună soluție este cea a sistemului energetic național integrat. În mod concret, în speța de față, sunt avute în vedere cele opt regiuni și cei opt concesionari, care au exclusivitate teritorială — mai puțin cei care doresc sau pot să livreze servicii către maximum 100.000 de consumatori. Or, autoarele excepției de neconstituționalitate doresc să construiască rețele paralele, dar în punctele care sunt cel mai mult profitabile — localitățile Timișoara și Oradea. Distribuitorii, prin contractele de concesiune, s-au angajat/obligat să construiască și să distribuie uniform — la aceeași tensiune, în aceleași condiții tehnice și pentru toate raza teritorială — aspecte ce implică anumite costuri. Tocmai de aceea se justifică această exclusivitate. În final, achiesează la toate concluziile părților care susțin respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, fiind respectate condițiile prevăzute de dispozițiile constituționale ale art. 135 alin. (2) și ale art. 16 cu privire la privire la egalitate. Depune un punct de vedere/concluzii.

20. Având cuvântul, pentru partea Societatea Delgaz Grid — S.A. din Târgu Mureș, domnul avocat Cristian Radu achiesează la toate concluziile părților care susțin respingerea excepției de neconstituționalitate atât ca inadmisibilă, întrucât aspectele relevante de autoarele excepției excedează competenței Curții Constituționale, având în vedere obiectul acesteia, cât și ca neîntemeiată. Se arată că monopolul nu este o expresie care să fie în concordanță cu libertatea economică, însă nu trebuie înțeles nici ca ceva negativ, întrucât monopolul natural creează o piață echilibrată și conduce la posibilitatea ca statul să își atingă interesul național prin aceste

reglementări. Prin urmare, nu consideră că monopolul înseamnă limitarea libertății economice, ci este doar o limitare în timp a acesteia. În final, solicită respingerea excepției.

21. Având cuvântul în replică, apărătorul ales al autoarelor excepției de neconstituționalitate precizează că sunt criticate prevederi din legislația primară pentru motive de neconstituționalitate, iar în fața instanței de judecată pe rolul căreia s-a aflat litigiul a fost criticată legislația secundară pentru motive de nelegalitate. Referitor la criticile aduse dispozițiilor legale ce nu mai sunt în vigoare, arată că acestea reglementează cu privire la valabilitatea și interpretarea contractelor de concesiune ce au fost contestate în fața instanței de judecată. Prin urmare, consideră că este relevantă declararea neconstituționalității acestor prevederi, deoarece încă produc efecte juridice. Având în vedere unele aspecte deja prezentate, mai arată că autoarele excepției de neconstituționalitate nu existau ca persoane juridice la momentul adoptării legii în virtutea căreia s-au acordat contractele de concesiune. În final, apreciază că este posibilă concurența și în condițiile existenței unui monopol natural.

22. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest context, precizează că autoarele excepției solicită o interpretare a unui text de lege. Astfel, o asemenea interpretare, pe o sintagmă confuză, ar fi posibilă, pentru lămurirea acesteia. Însă se solicită o interpretare pe mai multe texte, simultan, coroborate, care să conducă la o anumită concluzie, o anumită soluție pe care trebuie să o urmeze instanța de judecată și care nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate. Concret, se solicită o interpretare coroborată a tuturor textelor criticate, din care să rezulte un monopol. De asemenea, învederează faptul că problematica de principiu, existența unui pretins monopol pe piața energiei electrice, a mai format obiectul controlului de constituționalitate, respectiv normele cuprinse în legislația anterioară, sens în care menționează Decizia nr. 53 din 5 februarie 2014 și Decizia nr. 609 din 4 noiembrie 2014. Practic, acest monopol este stabilit prin autoritatea unică — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. Cu privire la această autoritate, prin deciziile menționate, Curtea Constituțională a statuat că domeniul energiei electrice are nevoie de un cadru specializat, monitorizat de autorități competente, la nivelul unor operatori care se supun în totalitate legislației specifice naționale și europene; aceste condiții sunt întrunite de operatorul de piață, proiectat în forma operatorului unic reglementat de autoritatea de reglementare în domeniul energiei, care, practic, nu este un concurent pe piață, ci un arbitru. Existența mai multor administratori ar implica o decizie de liberalizare atât a pieței de intermediere a tranzacțiilor cu energie, cât și a pieței de echilibrare, decizie ce nu poate fi luată decât la nivelul Guvernului României. Or, Curtea Constituțională nu are posibilitatea de a sancționa oportunitatea sau eficiența politicilor economice adoptate de stat. În continuare, arată că actele subsecvente emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei prin care se acordă concesiuni sau exploatarea unor rețele ale unor anumiți operatori privați sau de stat sunt acte administrative, ce nu pot forma obiectul controlului de constituționalitate. Prin urmare, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

23. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.414/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei**

electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind reorganizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

24. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Foto Distribuție — S.R.L. din București și de Societatea Delalina — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unor acte administrative pe care autoarele excepției de neconstituționalitate le consideră vătămătoare, întrucât le împiedică accesul la activitatea de distribuție a energiei electrice.

25. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia arată că au capacitatea și intenționează să desfășoare activitate economică de distribuție a energiei electrice prin intermediul rețelelor de distribuție proprii pe care le-au dezvoltat până în prezent și pe care le vor dezvolta în viitor. Însă, cu toate acestea, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei a refuzat să elibereze licențele necesare pentru a putea utiliza rețelele de distribuție pe care le-au dezvoltat în județele Timiș și Bihor, motivat de faptul că anumiți agenți privați terți nu și-au dat acordul în acest sens. Acești agenți privați sunt fostele filiale ale Societății Electrica — societate aparținând statului, care a fost supusă privatizării și în urma căreia au fost încheiate contracte de concesiune prin care statul le-a atribuit exploatarea activității și serviciului de distribuție „în legătură cu rețelele electrice de distribuție [...] folosite sau deținute cu orice titlu de către concesionar”. Prin urmare, „operatorii concesionari”, care operează în cele opt regiuni ale țării rezultate în urma reorganizării Societății Electrica, beneficiază de întreaga structură construită de către statul român, între aceștia nefiind concurență, profitând de un monopol natural — situație derivată din operarea singurei infrastructuri de electricitate din țară. Or, în prezent, economia României a ajuns la un nivel de dezvoltare care permite altor operatori economici să facă investițiile necesare pentru dezvoltarea unor rețele proprii pentru a desfășura activitatea de distribuție în concurență cu operatorii concesionari. Însă dezvoltarea naturală a pieței a fost blocată de reglementările administrative adoptate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anii 2014 și 2015, prin care a instituit *extra legem* în favoarea operatorilor concesionari dreptul exorbitant de a decide în mod discreționar, fără nicio motivare, dacă această autoritate poate să emită licențe de distribuție a energiei electrice pentru orice alți agenți din România, chiar dacă aceștia intenționează să desfășoare activitate prin intermediul propriilor rețele, și nu prin intermediul celor deținute de operatorii concesionari.

26. Or, de fapt, concesiunea serviciilor publice presupune doar delegarea către entități private a sarcinilor pe care și le asumă statul și care implică resursele acestuia. Dacă activitatea concesiunată nu este rezervată statului prin Constituție, atunci acordarea concesiunii nu poate semnifica scoaterea acelei activități din circuitul civil. Caracterul exclusiv al unei concesiuni nu poate privi decât elementele pe care statul le are în patrimoniul său și le poate transmite concesionarului: (i) fie folosirea exclusivă a infrastructurii statului pentru prestarea serviciului, (ii) fie prestarea serviciului cu caracter exclusiv pe domeniul statului, (iii) fie prestarea serviciului în mod exclusiv în favoarea și pe cheltuiala statului. În schimb, acordarea unei concesiuni nu poate împiedica terții să presteze servicii de aceeași natură, dacă o fac (i) cu infrastructura proprie, (ii) în afara domeniului statului și (iii) în favoarea unor beneficiari privați, care achită în mod direct serviciile.

27. Prin urmare, se susține că prevederile criticate sunt contrare libertății economice și principiilor economiei de piață, pe care o restrâng nejustificat, sunt discriminatorii și nu

îndeplinesc condițiile de calitate a legii, deoarece dau posibilitatea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei să emită norme *extra legem* în favoarea operatorilor concesionari, fiind astfel neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că ar institui sau cel puțin ar permite să se institue prin acte administrative subsecvente o exclusivitate juridică absolută, un monopol normativ, în favoarea unor agenți privați asupra activității economice de distribuție a energiei electrice pe o perioadă aferentă contractelor de concesiune — 49 de ani, respectiv să includă dreptul discreționar de a se opune la emiterea unei licențe pentru desfășurarea acestei activități de către alți operatori economici privați, deși aceștia din urmă intenționează să utilizeze propriile rețele de distribuție.

28. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

29. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

30. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

32. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iulie 2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 3 pct. 37 și 39 din Legea nr. 123/2012 — *Înțelesul unor termeni și expresii*: „37. monopol natural în domeniul energiei electrice — *situația de piață în care serviciul de transport și serviciul de distribuție a energiei electrice se asigură, fiecare în parte, de către un singur operator economic pentru utilizatorii de pe un teritoriu delimitat; [...]*

39. operator de distribuție — *orice persoană fizică sau juridică ce deține, sub orice titlu, o rețea electrică de distribuție și care răspunde de exploatarea, de întreținerea și, dacă este necesar, de dezvoltarea rețelei de distribuție într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acesteia cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității pe termen lung a rețelei de a satisface un nivel rezonabil al cererii de distribuție de energie electrică;*”;

— Art. 9 alin. (4) din Legea nr. 123/2012: „(4) *Procedura de acordare, modificare, suspendare și retragere a autorizațiilor și licențelor, termenele și condițiile de acordare, constând în: criterii, limite de putere, atestări, avize, garanții și altele asemenea, diferențiate pe categorii de capacități și activități supuse autorizării, se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al președintelui ANRE.*”;

— Art. 19 alin. (1) și (3) din Legea nr. 123/2012: „(1) *Pot face obiectul unei concesiuni energetice bunurile proprietate publică sau privată a statului, activitățile și serviciile publice de interes național din domeniul energiei electrice. [...]*

(3) *Cadrul general privind regimul juridic al contractelor de concesiune, procedurile pentru acordarea concesiunilor, precum și conținutul-cadru al caietului de sarcini sunt elaborate de autoritatea contractantă, în conformitate cu prevederile legii, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.*”;

— Art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 123/2012: „(1) *Piața de energie electrică este compusă din piața reglementată și piața concurențială, iar tranzacțiile cu energie se fac angro sau cu amănuntul.*

(2) *Creșterea ponderii pieței concurențiale se realizează gradat, prin asigurarea accesului pe această piață pentru cât mai mulți participanți, producători, furnizori și clienți finali, în conformitate cu prevederile art. 23.*”;

— Art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 318/2003: „(1) *Pot face obiectul unei concesiuni energetice bunurile proprietate publică sau privată a statului, activitățile și serviciile publice de interes național din domeniul energiei electrice. [...]*

(3) *Condițiile de exploatare comercială a bunurilor proprietate publică sau privată a statului și de realizare a activităților sau a serviciilor publice se stabilesc prin contractul de concesiune încheiat de autoritatea concedentă și aprobat în conformitate cu prevederile prezentei legi. [...]*

(5) *Cadrul general privind regimul juridic al contractelor de concesiune, procedurile pentru acordarea concesiunilor, precum și conținutul-cadru al caietului de sarcini sunt elaborate de autoritatea concedentă și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.*”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007: „(1) *Ordinele, deciziile sau avizele ANRE cu privire la activitatea de reglementare se referă la:*

a) *acordarea/modificarea/suspendarea/refuzul ori retragerea de licențe sau autorizații;*”;

— Art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007: „(1) *ANRE este abilitată cu următoarele atribuții și competențe în sectorul energiei electrice și energiei termice produse în cogenerare:*

a) *acordă, modifică, suspendă sau retrage autorizațiile și licențele pentru operatorii economici din sectorul energiei electrice, inclusiv pentru producătorii de energie termică produsă în cogenerare;*”;

Cu privire la Legea energiei electrice nr. 318/2003, Curtea reține că aceasta a fost abrogată prin Legea energiei electrice nr. 13/2007, care a fost, de asemenea, abrogată prin Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 și prin Legea nr. 160/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii gazelor nr. 351/2004. Însă, având în vedere contextul în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate, astfel cum au fost precizate în încheierea de sesizare.

33. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul de drept și la componenta privind calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 45 referitor la libertatea economică, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și ale art. 135 privind economia. De asemenea, prin prisma art. 20 din Constituție sunt invocate prevederile art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unor acte administrative pe care autoarele excepției de neconstituționalitate le consideră vătămătoare, deoarece sunt de natură a împiedica accesul la activitatea de distribuție a energiei electrice. Astfel, s-a solicitat instanței de judecată (i) să se constate nulitatea următoarelor dispoziții emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei: art. 5 și art. 12 din anexa nr. 1 și art. 5, art. 21 alin. (1) și (2) și art. 34 alin. (2) din anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 73/2014 privind aprobarea Condițiilor generale asociate licențelor pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 12 august 2014; art. 23 alin. (2) lit. j) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 17 martie 2015; (ii) să se constate că, în ceea ce privește contractele de concesiune încheiate cu operatorii concesionari, precum și actele administrative asociate respectivelor contracte, acestea nu produc niciun efect prin care se extinde exclusivitatea desfășurării activității de distribuție a energiei electrice în favoarea operatorilor concesionari dincolo de rețelele deținute cu orice titlu de aceștia și/sau că se îngreșește posibilitatea altor operatori economici de a desfășura această activitate utilizând propriile rețele, prin impunerea condiției obținerii acceptului operatorului concesionar, iar, în măsura în care instanța de judecată ar considera că acestea generează oricare dintre efectele nelegale antemenționate, să le constate nulitatea și să desființeze clauzele contractuale și sau/dispozițiile administrative care le-ar genera. Contractele de concesiune în discuție sunt: Contractul nr. 3/2005 de concesiune a serviciului de distribuție a energiei electrice în Zona I — care cuprinde județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș, Contractul nr. 4/2005 de concesiune a serviciului de distribuție a energiei electrice în Zona II — care cuprinde județele Călărași, Constanța, Ialomița și Tulcea, Contractul nr. 7/2005 de concesiune a serviciului de distribuție a energiei electrice în Zona VIII — care cuprinde județele Maramureș, Bistrița, Cluj, Bihor, Sălaj și Satu Mare, Contractul nr. 8/2005 de concesiune a serviciului de distribuție a energiei electrice în Zona V — care cuprinde județele Ilfov și Giurgiu, precum și municipiul București, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 bis din 30 aprilie 2015. Actele administrative asociate contractelor de concesiune ce fac obiectul petiției sunt: Hotărârea Guvernului nr. 1.048/2004 pentru aprobarea conținutului-cadru al caietului de sarcini, a contractului-cadru de concesiune și a procedurii pentru acordarea concesiunii serviciului public privind distribuția energiei electrice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 12 august 2004; Hotărârea Guvernului nr. 109/2005 pentru aprobarea conținutului-cadru al caietului de sarcini al concesiunii serviciului public privind distribuția energiei electrice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 2 martie 2005; Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 77/2005 privind concesiunea serviciului public de distribuție a energiei electrice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 15 martie 2005.

35. În acest context, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost formulată pe fondul diferendelor cu privire atât la conținutul, modul de adoptare și, respectiv, de interpretare a reglementărilor emise de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în contextul existenței unor contracte de concesiune în materie și a actelor administrative asociate respectivelor contracte, cât și cu privire la întinderea efectelor acestora, respectiv dacă există sau nu o exclusivitate în ceea ce privește desfășurarea activității de

distribuție a energiei electrice în favoarea operatorilor concesionari. Aceste deosebiri de opinii au apărut în cadrul procesului aflat pe rolul instanței de judecată ca urmare a diferitelor interpretări date actelor circumscrise domeniului, în condiții de contradictorialitate, de către părțile aflate în litigiu, prin apărările formulate cu acele prilejuri.

36. Astfel, pornind de la aspectele învederate, autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea tuturor prevederilor criticate prin prisma unor reglementări infralegale și acte administrative adoptate sau emise în timp în virtutea legilor ce reglementează în domeniul energiei, pe care le-au raportat la unele prevederi constituționale, convertind practic toate motivele de nelegalitate aduse actelor administrative ce fac obiectul acțiunii principale formulate în cererea de chemare în judecată în motive de neconstituționalitate, ca urmare a faptului că aceste norme constituie temeiul în baza căruia au fost date actele administrative contestate, considerând că aceste interpretări își au sorginea în caracterul neconstituțional al textelor de lege aplicabile.

37. Curtea reține că, prin Decizia nr. 85 din 10 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 28 aprilie 2005, a arătat că neconstituționalitatea reprezintă o stare organică a unei norme juridice legale și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare discutabilă, realizată în procesul de aplicare a sa la o situație concretă.

38. Față de această împrejurare, Curtea constată că neconstituționalitatea reprezintă o stare intrinsecă a unei norme juridice legale în raport cu dispoziții constituționale prin care se constată că acele norme încalcă principiul și valori constituționale și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare *per a contrario* a normelor legale primare ca urmare a adoptării în dinamica legislativă, în aplicarea sau în temeiul acestora a unor norme sau acte administrative pretins a fi nelegale. Practic, în cauza de față, starea de pretinsă nelegalitate este ridicată la rang de neconstituționalitate, fiindu-i atribuit legiitorului ordinar ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis* prin normele criticate.

39. De asemenea, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile și principiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale, infralegale sau alte acte administrative între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Cu privire la aceste aspecte a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 207 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 4 iulie 2019, paragraful 14, și Decizia nr. 44 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 10 iunie 2013.

40. Prin urmare, având în vedere faptul că instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia [art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992], precum și faptul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederile legii supuse controlului [art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992], și nu asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției dedus din raportarea la norme și principii constituționale, iar nu prin raportarea la interpretarea dată unor acte adoptate sau emise în virtutea legii a cărei neconstituționalitate se pretinde, în considerarea faptului că aceste interpretări își au pretinsul caracter neconstituțional al textelor cuprinse în normele primare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum este formulată în prezenta cauză, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

41. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 37 și 39, ale art. 9 alin. (4), ale art. 19 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 23 alin. (1), (3) și (5) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, excepție ridicată de Societatea Foto Distribuție — S.R.L. din București și de Societatea Delalina — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.414/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 230304